

for Ringkøbing Fjord, end der er i at sætte Spørgsmaalet om Høfderne ved Bovbjerg i Forbindelse med Spørgsmaalet om Limfjorden osv. De to Ting have nemlig intet med hinanden at gøre, medens der kan findes mange Paralleler mellem et nyt Udlob for Ringkøbing Fjord og det, vi holde paa: at vi bør vedligeholde det Sejlløb, der nu findes gennem Thyborøn-Kanal ind til Limfjorden. I øvrigt skal jeg ikke komme videre ind paa dette Spørgsmaal.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister udtalte i Gaar, at i de Andragender, som Jernbanefunktionærerne havde indsendt til Rigsdagen, havde de ikke andraget om en saa stor Huslejegodtgørelse som foreslaaet af Mindretallet, og den højtærede Minister nævnte 3 Sats, 120, 72 og 36 Kr. som de Beløb, Jernbanefunktionærerne havde andraget om. Det er meget rigtigt, at det, vi have foreslaaet, 120 Kr. og 90 Kr., er mere, men jeg synes ikke, man kan sige, at det er for meget, naar henses til de Tider; vi leve i. Jeg vil bede den højtærede Minister, inden denne Forhandling slutter, at svare paa, om Ministeren da vil være villig til at gaa med til at yde en Huslejegodtgørelse overensstemmende med de 3 Sats i Funktionærernes Andragender... (*Ministeren for offentlige Arbejder* [Svend Høgshro]: Nu? Nej!)... Ja, saa kan det jo ikke nytte, at Ministeren vil fremhæve Jernbanefunktionærernes beskedne Fordringer, naar han alligevel ikke en Gang vil gaa med til dem. Ministeren vil alt-saa slet ikke gaa med til noget i den Henseende. Saa siger den højtærede Minister, at han ikke vil modtage nogen Bebrejdelse for, at han har ladet hengaa saa lang Tid, før han tog Hensyn til Afstemningen i Tinget her i Fjor, hvorved Andragendet enstemmigt blev henvist til den højtærede Ministers Overvejelser. Det kan den ærede Minister naturligvis udtale, men han bliver alligevel nødt til at finde sig i, at en saadan Bebrejdelse rettes imod ham, ikke alene af Tingets Medlemmer, men af mange udenfor Tinget. Det er mærkeligt, at Ministeren, naar Folkettinget har udtalt som sit Ønske den 6. Marts, at denne Sag skal overvejes af Ministeren, lader hengaa over 9 Maaneder, før han foretager noget i den Henseende. Det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup) mente nu, at den ærede Minister havde været meget hurtigt i Vendingen og meget lydhør over-

for Tingets Ønske. Det synes mig ikke, at man har Ret til at sige det, naar Ministeren lader hengaa saa lang Tid, før han lader høre fra sig. Det er mærkeligt nok, at Ministeren først sætter sig i Bevægelse, efter at Sagen var bleven rejst i Finansudvalget, og dettes Betænkning var bleven tilsendt Ministeren, saaledes at han kunde se, at nu var Sagen rejst, og nu vilde den komme frem ved Finanslovens 2den Behandling. Først da beslutter Ministeren sig til at nedsætte en Kommission. Nu venter man sig fra mange Sider overordentlig meget af denne Kommission, at den skal løse Spørgsmaalet, at den skal komme ikke alene Jernbanefunktionærerne, men mange andre Funktionærer til Hjælp. Ja, man taler endog her om, at Kommissionens Forslag skulde gaa ud paa noget saa ekstraordinært som, at den Lov, der skulde træde i Kraft til April næste Aar, skulde faa tilbagevirkende Kraft for et halvt Aar. Maa jeg rette det bestemte Spørgsmaal til den højtærede Minister: Vil han afgive Løfte om, at han, naar han nu forelægger et Lovforslag, som skulde komme disse Funktionærer til Hjælp, i dette Forslag vil indsætte en Bestemmelse om, at det faar tilbagevirkende Kraft for et halvt Aar?

Derefter skal jeg vende mig til den ærede Ordfører. Det vil erindres, at den ærede Ordfører i Gaar fremkom med en hel Række Tal. Hensigten med disse Tal var klart og tydeligt nok den, at nu skulde det gennem disse virkelig paalidelige Tal slaas fast, at Jernbanefunktionærerne egentlig, naar alt kom til alt, slet ikke vare saa daarligt stillede, men at der var Folk i de andre Etater, der vare endnu daarligere stillede, og derfor var der saa meget mindre Grund for Ministeren til at gaa ind paa Jernbanefunktionærernes Andragende. Og for rigtig at give sine Ord Vægt, sagde den ærede Ordfører, at han havde siddet i Lønningsudvalget i 21 Aar, saa han var en Mand, der var inde i disse Sager, som var kendt med Tal, og som forstod at tumle med dem, og nu skulde han altsaa bevise, at disse Funktionærer i Virkeligheden ikke havde Grund til at beklage sig, da de vare bedre stillede end Funktionærer i andre Etater. Det ærede Medlem udtalte saa, hvad der staar at læse i Fortrykket Sp. 3434: „Det viser sig altsaa, at de københavnske Postbude have en lavere Lønning, naar vi regne med de første 12 Aars Gennemsnit, men de komme lidt højere end Statsbanernes Funktionærer, naar vi regne med